

CINEMA

Insània a la vora de la mar

Fidel a una línia de programació popular, el Petit Pelayo ha estrenat un film de suspensió i quasi de terror: **Un reflejo de miedo**. Es tracta d'una producció britànica d'acurada artesia, hàbilment dirigida per William A. Fraker.

El realitzador assoleix plenament el propòsit de fer-nos creure en la peripècia argumental i l'estranya atmosfera en què es desenvolupa, entre realista i poètica, fantàstica i violenta, i ens fa acceptar com a bona la seva particular lògica. Es clar que bona part de l'encert gene-

ral es deu a la interpretació d'una colla d'excel·lents actors, al davant dels quals la jovenívola Sally Kellerman i els veterans Robert Shaw, Mary Ure, Sandra Locke i Signe Hasso. Hem dit suspensió i quasi terror. Cal afegir-hi una bona dosi d'un misteri embolicat en romàntiques boires i un desdoblament de personalitat agreujat per un amor impossible i desesperat. L'acció s'esdevé en una bonica i solitària finca, on viuen tres dones acomodades: mare, filla i àvia. La filla és una nena encisadora, que acostuma a parlar amb ella mateixa dels seus «proble-

mes», un desdoblament de personalitat que s'agreuja per l'arribada del pare, que no ve a quedar-se, sinó a demanar el divòrci... Bé. Comencen els homicidis, violents, encara que pocs, perquè no hi juguen gaires personatges, al film. L'atmosfera de neguit creix... i el realitzador la va mantenint, per a perllongar l'evidència dels fets.

Com a passatemp intrascendent, el film resulta força acceptable. I la realització i la interpretació resulten més acurades que no sol ésser habitual.

ENRIC RIPOLL-FREIXES

COL·LECCIONISME

"Vitoles"

Em plau transcriure una completa relació de les darreres col·leccions de «vitoles» llançades al mercat per la fàbrica de tabacs Alvaro de La Laguna, i que actualment són a l'abast de llurs nombrosos col·leccionistes.

De les anomenades «gegants» hi ha cinc sèries dedicades als premis Nobel: Medicina, 104 vitoles; Física, 92 vitoles; Pau, 63 vitoles; Química, 76 vitoles; Literatura, 68 vitoles. A més hi ha set sèries dedicades a pintors espanyols: Berruguete, Goya, Murillo, el Greco, Ribera, Velázquez i Zurbarán, amb dotze vitoles cada sèrie.

De les «mitjanes» hi ha quatre sèries: literats, 202 vitoles; pintors, 200 vitoles; escultors, 59 vitoles; músics, 50 vitoles. Y de les «petites» solament dues sèries: doncs famoses (novel·la), 75 vitoles; i dones famoses (poesia) 35 vitoles.

Per tal de facilitar la col·locació de les vitoles la susdita fàbrica de cigars facilita uns àlbums molt ben presentats que cedeix en unes determinades condicions favorables als col·leccionistes.

POSTALS

Als col·leccionistes de postals antigues els recomanaria les de vistes de Barcelona de més de cinquanta anys enrera, que actualment són a la venda en un establiment de la plaça del Pi. Segons he pogut comprovar, es tracta d'una bona raonada de postals barcelonines de la sèrie «RSA» (Rovira, SA), que com he dit van ser editades després de la primera guerra europea. Jo n'hi he trobat moltes que no tenia; suposo que a més d'un col·leccionista li passarà el mateix.

I en parlar avui de postals, m'anirà bé també fer-ho d'un llibre que, titulat Tarragona 1900..., fou publicat fa uns mesos per la Caixa d'Estalvis de la Diputació de Tarragona. Es un llibre de gran mida, però més que un llibre, jo el qualificaria d'àlbum de postals de vistes de Tarragona. Se'n reproduïxen prop d'un centenar, totes de començament de segle, que tenen tot l'encís de l'època; i el que les fa més interessants i entenedores per a l'actual generació són les petites gloses que per a cada una ha escrit el senyor Josep Virgili i Sanromà, actualment el col·leccionista més important i més entès en papers, premsa, fotos i documents tarragonins referents sobretot als segles XIX i XX. L'arxiu i les col·leccions del senyor Virgili són tothora a la disposició de tots els interessats en la història de la imperial Tarraco. Ho sé per experiència pròpia.

Sembla que el susdit Tarragona 1900... és completament exhaurit, car el col·leccionisme de postals i fotos de coses perdudes per a les ciutats o enderrocades per a donar pas a noves construccions, cada dia té mes adeptes. Per tant, jo m'atreiria a suggerir a la Caixa d'Estalvis que en fes una segona edició, amb noves aportacions, que, em consta, l'autor guarda el seu arxiu per a treure-les a la llum, a més de fotos inèdites de molt d'interès; i potser seria hora d'ampliar els textos dels peus i fer-los més explícits.

MEDALLES

El Banc de Sabadell va realitzant una bona tasca de cara a la medallística commemorativa, que tants afeccionats compta actualment. Aquesta entitat bancària té el costum d'encunyar una medalla diferent dedicada a cada sucursal que inaugura. Són de bronze i del tamany de 50 mm. Darrerament ha encunyat les dedicades a Vic, la Llagosta, Sant Andreu de la Barca, Montornès i Cerdanyola. Totes reproduïxen un monument important del poble, així com l'escut corresponent.

Sembla, però, que de moment ha interromput aquest bon costum, car per a la inauguració de les noves sucursals de Girona i Reus no en va encunyar cap. Desitgem que aquesta decisió sigui només transitòria, perquè la col·lecció, encara que actualment ja nombrosa, podria ser augmentada, cosa que la faria única en el seu estil. Jo no sé de cap altra entitat bancària que hagi fet una semblant obra artística tan meritòria.

LLUIS BONET I PUNSODA

Uniformes i cares boniques

Malgrat la semblança, afortunadament, el film acabat d'estrenar al Dorado i tres sales més de Barcelona no té res a veure amb **Muchachas de uniforme**, aquelles extraordinàries i irrepitibles col·legiales dirigides per Leontine Sagan els anys 30.

La vestimenta de **Señoritas de uniforme** d'ara és de producció espanyola i fa al·lusió a una nova professió femenina assajada experimentalment a Madrid: la d'agent de tràfic urbà. ¿Les podem denominar «urbanes»?

El realitzador, Luis M. Delgado deu haver tingut present aquelles altres «exitoses» **Muchachas de la Cruz Roja**, de fa anys, quan el nostre cinema es movia entre els colors blau i rosa. I ha imaginat una comèdieta amable i optimista, sense pretensions de reflectir una realitat concreta, ni tan sols deformada per la caricatura. Una comèdieta de caràcter més aviat turístic, diàctic i farragosament moralitzadora sobre la vocació d'unes quantes noies que troben en la nova professió uniformada una estabilitat emocional, social i econòmica que els faltava. Noies que trobaran, amb la mateixa facilitat, promès

formal amb matrimoni a la vista i família nombrosa...

Cap engany de plantejament temàtic, ni tampoc a l'hora de desenvolupar-lo. Es el cinema-distracció propi d'una indústria que busca una plusvàlua digna. Malgrat certa morositat de ritme, se'n surt força bé: els tipus i les situacions tenen gràcia, freqüentment perquè es comporten tal com, o els succeeix allò que ja s'espera. Tots plegats —María José Cantudo, Josele Roman, Carmen Platero i els seus companys— ens fan passar l'estona sense caure en erotismes barats ni notes de mal gust.

Com a complement de programa: **Rebelde sin causa**, de Nicolas Ray. Es una reposició que recomanem com a exemple clar d'un cinema «de qualitat» nord-americà dels anys 50 i que provocà orgasmes intel·lectuals a certs crítics (francesos, sobre tot) que volgueren fer-nos creure, inútilment, que «allò» era el millor cinema del món... Els convencionalismes, les inversemblances, les falsedats deliberades culminen en un «final feliç» on, de sobte, tot s'arranja per a tothom... ja que l'acció passa als EUA, naturalment...

ERF

RADIO BARCELONA

López Raimundo a la ràdio

Avui, en el programa «Directo» (de 13 a 14,30 h), sota la direcció de Joan Castelló Rovira i dintre la popular «Galeria de personajes», que cada setmana s'emet, i en el programa de més audiència radiofònica, ocuparà la tribuna com a protagonista el secretari general del PSUC, Gregorio López Raimundo. En la taula rodona, l'equip d'informació de la ràdio i altres periodistes invitats.

LEVANTATE Y ANDA

(ALZATI E CAMMINA)

«LEVANTATE Y ANDA», un drama romàntic protagonitzat per LAURA ANTONELLI i MARCELO MASTROIANI, comença a rodar-se pel director MARCO VICARIO, en exteriors del Vèneto, ITALIA, el 24 de gener, segons anuncia ahir MYRON D. KARLIN, president de Warner Bros. International.

La pel·lícula, produïda per FRANCO CRISTALDI i amb guió de RUDOLFO SONEGO, conta la història d'una bella dona (LAURA ANTONELLI), postrada al llit durant anys per una enfermetat purament psicossomàtica i a la qual li reneixen les ànsies de viure després de veure que el seu espòs (MARCELO MASTROIANI) desapareix i se'l suposa mort.

«LEVANTATE Y ANDA» se situa a principis del 1900, i serà rodada en exteriors al Vèneto i en interiors a Roma.

Le pel·lícula de WARNER BROS per a la seva propera estrena a tot Europa, Orient Mitjà i Llatinoamèrica.

ELS PREMIS DE LA CRÍTICA NORD-AMERICANA

Sussy Spacek, millor actriu per «Carrie»

Sussy Spacek ha estat nomenada la Millor Actriu del 1976 per la seva interpretació a «Carrie» per la National Society of Film Critics (Societat Nacional de Crítics Cinematogràfics), mentre que el premi destinat a la millor fotografia ha estat atorgat a Haskell Wexler per «Destinos de Gloria» (Bound for Glory). Ambdues pel·lícules pertanyen a United Artists.

Els 27 membres d'aquesta societat representen els periòdics i revistes de Nova York, Boston, Chicago, Washington, Los Angeles i San Francisco.

«Carrie», un film de Brian DePalma interpretat també per John Travolta i Piper Laurie, és una producció de Paul Monash dirigida per DePalma sobre un guió de Lawrence D. Cohen basat en la novel·la de Stephen King.

«Destinos de gloria» (Bound for Glory) ha estat realitzat per Hal Ashby i presentat per Robert F. Blumofe amb David Carradine en el primer paper, són els seus productors Blumofe i Harold Leventhal amb guió de Robert Getchel basat en l'autobiografia de Woody Guthrie

RADIO

Programes recomanables

Procurarem, cada setmana, oferir-vos una relació de programes que s'han d'escoltar o conèixer. Per exemple, de Ràdio Barcelona, «la ràdio», us recomanem:

«Directo», que realitza i presenta Joan Castelló Rovira amb un magnífic equip de gent jove; juntament amb temes monogràfics, s'hi dona una àmplia informació de l'actualitat.

«Dieteri», que realitza i presenta Alfons Quintà, tot recordant que va ser el primer programa «polític» de ràdio dedicat específicament als temes i als homes polítics.

«Revista de tarde», el programa que realitza i presenta Carme Ribas, en el qual, juntament amb música, hi ha una mica de tot, i «Onda nueva», l'espai informatiu que dirigeix Joaquim M. Puyal i un equip de gent que cerca la notícia, la informació i els personatges de més actualitat.

CLASSICS DE LA MUSICA LLEUGERA

Així es titula un programa radiofònic que s'emet cada tarda a partir de 2/4 de 4, i el diumenge a les 3 de la tarda, a Ràdio 4. Aquest és un programa que realitza el conegut Albert Mallofré i no hi ha cap mena de dubte que és un dels espais musicals més aitalents de l'emissora.

OPERA

Parlant de música, no podem oblidar que Ràdio Nacional transmet, en una gran tasca de divulgació musical, totes les representacions d'òpera del Liceu. Per dimarts dia 15 hi ha prevista la transmissió de Fedora de Giordano, en la qual prendrà part el tenor Plácido Domingo. I dijous 17 seran transmeses El secret de Susanna, de Wolf-Ferrari, i Salomé d'Strauss, on els bons afeccionats a l'òpera tindran l'oportunitat —la nova oportunitat— de veure i sentir l'extraordinària soprano Montserrat Caballé.

L'HORA CATALANA

En aquest programa de Ràdio Miramar que surt en antena cada dia de 6 a 7 de la tarda, els oients hi poden escoltar l'espai «Novel·la», «Catalunya, pam a pam» (espai informatiu) i «Nostra terra», espai dedicat als costums i tradicions de Catalunya. Aquest programa, el realitza i presenta Jordi Campà.

MONTSERRAT MINOBIS

HOT CLUB DE BARCELONA

presenta a

HARRY «SWEETS» EDISON

EDDIE «LOCKJAW» DAVIS

i el seu conjunt

UNIC CONCERT

Patrocinat per l'Excm Ajuntament de Barcelona i R.T.V.E.

Divendres 11 de febrer, a les 9 de la nit

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Localitats i informació:

HOT CLUB DE BARCELONA: Tel. 318 55 91
PALAU DE LA MUSICA: Tel. 301 11 04
So: VIETA-SHURE «VOCAL MASTER»